

Розділ VII
МАТЕРІАЛИ КОНГРЕСУ
ГО «АКАДЕМІЯ ПОЛІТИЧНИХ НАУК»,
20 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ

**Вступне слово президента ГО АПН
Мироненка П. В.**

Вельмишановні

Учасники Конгресу і гості!

Дозвольте Конгрес Громадської організації «Академія політичних наук» вважати відкритим.

Щиро і уклінно вдячний всім присутнім за Вашу довіру!

Від сьогодні Громадське об'єднання — громадська наукова організація «Академія політичних наук» розпочинає публічну діяльність як суб'єкт наукової і науково-технічної діяльності відповідно до Законів України «Про громадські об'єднання» та «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Група науковців, які заснували Академію, мають за мету об'єднати вчених для цілеспрямованого розвитку політичної науки і гуманітарної освіти, гуманітарних технологій у суспільно-політичних відносинах, взаємної координації наукової роботи, обміну досвідом та захист фахових інтересів, економічних, юридичних, соціальних прав своїх членів.

Початок нашої діяльності за часом не випадковий, бо суспільство вимагає від науковців конкретних пропозицій і дій щодо удосконалення системи влади у період політичної і економічної нестабільності у державі.

Український народ чекає демократичних реформ на шляху від тоталітарного минулого до цивілізованого світу, а державні органи влади, які структурно і ментально знаходяться ще й досі у радянському минулому, ніяк не налаштовуються на законодавчому рівні сприяти змінам.

Саме у цьому надзвичайно важливому питанню вчені політичної науки мають подати руку допомоги владі.

Президент України Петро Порошенко у Щорічному Посланні до Верховної Ради 6-го вересня 2016 року сказав таке: «... за умов, коли агресія Росії проти України все ще триває, а воєнна загроза зі Сходу є найскладнішим стратегічним викликом, питання національної єдності та політичної консолідації — це є питання життя та смерті. Це, власне, головне, що я хотів би сьогодні сказати».

Україна вже втратила понад 10 тисяч своїх синів і доньок за свою свободу і незалежність. Пам'ятаємо це у приклоняємо голови перед родинами загиблих.

Шановні учасники Конгресу!

Останні події — воєнна агресія Росії проти України висвітила багато проблем. Держава роками не приділяла достатньої уваги національній безпеці, розвитку і вихованню людини і громадянина. Сьогодні у нас вже є танки та інша зброя, є нова форма військового і поліцейського, але ще немає людини, яка збудує європейську Україну.

Як відомо, держава, котра не дбає про розвиток гуманітарної освіти і науки, втрачає шанс сформувати громадянське суспільство та врешті отримує індиферентну масу, якій все одно: де жити, на кого працювати, кому служити. У кінцевому підсумку держава втрачає саму себе — припиняє своє існування.

Що ми вже маємо для активної діяльності?

Науково-популярний журнал «Суспільно-політичні процеси», четвертий випуск якого готується до друку. Вчора з Парижу надійшов міжнародний шифр журналу ISSN 2518-7546.

Підписано до друку видання — Серія «Бібліотека АПН», перша книга якої вже знаходиться у типографії. Автор Академік АПН Василь Ткаченко «Россия: беспутье агрессора» (російською мовою, щоб і вороги наші змогли прочитати). Сьогодні запускаємо в роботу сайту Академії. Розроблено та зареєстровано Символіку Академії.

Впевнений, що до нашої Академії долучаться молоді науковці, у тому числі і ті, які присутні тут і яким ми дуже раді. Заради Вас, шановна молодь, ми заснували Академію, заради Вас ми готові на важку працю.

Перед тим, як продовжити роботу Конгресу, я маю честь виконати доручення Президії Академії та вручити дипломи новим членам.

До Вашої уваги надається, повний список членів Академії політичних наук.

Академіки

1. Мироненко Петро Володимирович, доктор політичних наук, засновник АПН.

2. Закут А.А. Салах, доктор філософських наук, професор, засновник АПН.

3. Газізов Михайло Михайлович, кандидат політичних наук, засновник АПН.

4. Мироненко Віталій Петрович, аспірант, засновник АПН.

5. Челак Олександр Петрович, аспірант, засновник АПН.

6. Андрущенко Віктор Петрович, доктор філософських наук, професор.
7. Бабкіна Ольга Володимирівна, доктор політичних наук, професор.
8. Батрименко Олег Володимирович, доктор політичних наук, доцент.
9. Бондаренко Віктор Дмитрович, доктор філософських наук, професор.
10. Горбатенко Володимир Павлович, доктор політичних наук, професор.
11. Дем'янчук Олександр Петрович, доктор політичних наук, професор.
12. Думенко Сергій Петрович, доктор богословських наук, професор.
13. Кресіна Ірина Олексіївна, доктор політичних наук, професор.
14. Лікарчук Наталія Василівна, доктор політичних наук, доцент.
15. Малиновський Валентин Ярославович, доктор політичних наук, професор.
16. Розумний Максим Миколайович, доктор політичних наук, с.н.с.
17. Смешко Ігор Петрович, доктор технічних наук, професор.
18. Смолянчук Володимир Федорович, доктор політичних наук, професор.
19. Теремко Василь Іванович, доктор наук з соціальних комунікацій.
20. Тертишник Володимир Митрофанович, доктор юридичних наук, професор.
21. Тимошенко Володимир Андрійович, доктор юридичних наук, професор.
22. Ткаченко Василь Миколайович, доктор історичних наук, професор.
23. Тимошенко Олена Іванівна, доктор філософських наук, доцент.
24. Тимошенко Зоя Іванівна, доктор філософії, професор.
25. Халапсіс Олексій Владиславович, доктор філософських наук, професор.

Члени-кореспонденти

1. Демартино Андрій Павлович, кандидат історичних наук.
2. Здіорук Сергій Іванович, кандидат філософських наук, доцент.
3. Зубчик Олег Анатолійович, кандидат філософських наук, доцент.
4. Гаврилук Дмитро Юрійович, кандидат політичних наук.
5. Лікарчук Дар'я Сергіївна, кандидат політичних наук.
6. Метельова Тетяна Олександрівна, кандидат філософських наук, доцент.
7. Омельченко Вікторія Юріївна, кандидат філософських наук.
8. Стичинська Анна Броніславівна, кандидат політичних наук.
9. Якименко Юрій Віленович, кандидат політичних наук.
10. Ялі Максим Харлампійович, кандидат політичних наук, с.н.с.

Асистенти-дослідники

1. Герасимович Вадим Анатолійович, аспірант КНУ імені Тараса Шевченка.
2. Теслюк Світлана Андріївна, аспірантка КНУ імені Тараса Шевченка.

3. Чаркіна Анастасія Олегівна, аспірантка КНУ імені Тараса Шевченка.
4. Штирліна Антоніна Анатоліївна, аспірантка КНУ імені Тараса Шевченка.

Почесні академіки

1. Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України ФІЛАРЕТ (Денисенко).
2. Перший Президент України КРАВЧУК Леонід Макарович.

Виступ академіка АПН Ткаченка В.М. «Україна на марші: в пошуку ідентичності»

Динаміка суспільного розвитку, згідно моделі Арнольда Тойнбі, визначається формулою «виклик — відповідь». У разі знаходження правильної відповіді на виклик часу, суспільство переходить на новий (вищий) щабель розвитку. Коли ж відповідь виявляється неадекватною, то суспільство деградує.

Що ж забезпечує успіх у знаходженні адекватної відповіді? Лише опора на науковий аналіз минулого, або іншими словами: успіх справи забезпечує високий рівень напруги між набутим досвідом і горизонтом очікувань. Незнання минулого призводить до фантастичних сподівань, а вслід за ними — до глибоких розчарувань.

Кожен із присутніх в цьому залі політологів має віддавати собі звіт у тому, що рано чи пізно (в тій чи іншій аудиторії) йому буде задано запитання: «А де ви раніше були? Чому не попередили про ризики й загрози?». Бо саме в цьому й є наше покликання: «застерегти — значить убезпечити». В цьому є й наш громадський обов'язок — внести свій посильний вклад у справу зміцнення безпеки нашої Батьківщини.

Саме у цій площині як ніде пролягає змичка наукової інтелігенції і влади, бо забезпечення територіальної цілісності й непорушності кордонів є тією «червоною лінією», за яку не дано заступити нікому. І йдеться тут не про те, що наука має «лягти» під чиновника, а про їхню взаємну відповідальність за долю майбутніх поколінь.

Чи сприймає влада взаємини з науковою інтелігенцією на засадах партнерства і взаємної відповідальності? Це залежить від багатьох факторів, в тому числі й політичної культури обох сторін.

Так, дослідникам відома фраза Володимира Леніна про буржуазних інтелігентів: «На деле это не мозг [нации], а говно». Ця фраза зустрічається в листі Леніна до Горького, відправленого 15 вересня 1919 року до Петрограду. Безпосереднім приводом такої злої реакції Леніна був виступ Володими-